Ч. 139. Четвер 7 липня (24 червня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Закритє ради державної. — З Угорщини. — Справа кретийска. — Спір Ішпанії з Ватиканом. — Російско-японьске зближене.

З Відня доносять: Супротив великих трудностий, які стоять на перешкоді полагодженю предложеня о італїяньскім виділї правничім з причини обструкциї в буджетовій комісиї і зі взгляду на то, що тепер нема услівий, аби успішно виступити против тих перепон діяльности парляменту, раду державну на основі найвисшої постанови з нинїшним днем закрито. О тім закритю доносить нинїшна „Wiener Ztg". П. Президент міністрів повідомив о тій постанові президентів обох палат письменно.

Дня 2 с. м. вибрано на засїданю угорского сойму адресову комісию з 21 членів, почім деякі посли вносили інтерпеляциї. Сегож дня відбуло ся засїдане войскової комісиї, на якім міністер гонведів ґен. Газаї вніс предложене закона о контингентї новобранців на 1910 р. Заступник сторонництва Юшта заявив іменем свого сторонництва, що оно не буде голосувати анї за одним новобранцем. За те посол Околїчані зі сторонництва Кошута запевнив, що єго сторонництво з огляду на публичну опінію не може голосувати против контингенту новобранців. По промові посла Данїеля зі сторонництва працї принято предложене зарівно загально, як і що до подробиць.

Заповіджена конференция проводирів сторонництв відбула ся зараз по засїданю угорского сойму. Президент міністрів ґр. Кін-Гедервари заявив, що цїлию сеї конференциї всїх сторонництв є порозумінє що до порядку нарад в справі поодиноких предложень законів. Він вказав на велике значінє сего, щоби край вирвати раз зі стану ex lex. А до сего було би пожаданим, щоби переспрявляти над тимчасовими правительственними розпорядженями ще перед адресовою дебатою. Кошут заявив, що анї він, анї єго сторонництво не мають довіря до правительства і тому не будуть голосувати за предложенями. Юшт застеріг собі іменем свого сторонництва свободу дїланя і тому не дав нїякого приреченя. Смречані прилучив ся до заяви Юшта і застеріг собі рівнож іменем народного сторонництва свободу дїланя. По тім президент перервав конференцию, бо не можна було дійти до нїякого порозуміня зі сторонництвами. Розбите сеї конференциї подав президент до відомости раді міністрів.

Поява воєнних кораблів опікунчих держав в заливі Суда зробила на Кретийців без сумніву велике вражінє. Они займають ся основно нотою опікунчих держав, але доведенє до єдности між ними стрічає ся ще з перепонами. Також між Туреччиною і Грециєю напружене на вид дещо зменшило ся. Турецке правительство старає ся вплинути на покінченє бойкоту, хоч в Константинополи моряки і двигарі тягарів збороняли ся, покинути бойкот.

Ішпаньский президент міністрів Каналеяс не покінчив переговорів з Ватиканом і ішпаньске правительство має ще можність довести до згоди. Відповідь ішпаньского правительства на протестову ноту Ватикану відійшла вже до Риму. У відповіди, якої автором є міністер заграничних справ, обстає правительство рішучо за своїми постановами, мотивуючи їх основнійше і вказуючи на їх цїль.

В одній розмові Каналеяса в тій справі, заявив він: Побачимо, чи Ватикан вкінци дасть ся переконати. Як нї, то будемо дуже сего жалувати, але щож ми на то порадимо?

---

25)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, єго займавости і житє в нїм.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

8.

Льондоньска всячина: Похід суфражисток.— Всїлякі мантії. — Льондоньскі лихварі. — Дивні способи житя. — Уличні продавцї. — Чародійний театр. — Льондоньска забобонність і віра в страхи.

Було то в червни минулого року. Я стояв на розї улиць Оксфордскої і Тотенгем Корт та ждав на омнібус. Їхали всїлякі, і такі, що їх тягнули конї, і такі, котрими гнали бензинові мотори, але всї лиш в середини, де страшно душно, мали трохи вільних місць; за то знадворку, на кришах возів сидїли тисячі таких, що то виходять під вечер зі своїх канцелярий, склепів, магазинів і пивниць в Сіті та їдуть на передмістя, або коли красна погода, хотять трохи переїхати ся на прохід. Вже було менї за довго ждати і я хотів піти на зелїзницю під землею, коли звуки якогось маршу задержали мене на місци.

Я пацюрив уха. В одній хвили счинила ся на тротоарі така глота, що мов муром заступила дорогу. Понад головами показав ся фіолетний прапор, а серед товпи почуло ся: „Суфражистки!" і на лици неодного проявив ся глумливий усьміх. На самім переді ступала полїция а коло неї всїляка улична зволоч, дальше якісь робітники, послугачі купецкі і т. п., а наконець показали ся дві женщини з широкими лентами через плече, що несли прапор, на котрім було виписане величезними буквами: „Витайте!"

Дальше слїдувала музика: гурток молодих дївчат, що ішли рядами в одностроях подібних до гузарских уніформів, котрих крій був досить хороший, але котрих фіолетна з зеленим краска таки добре погано виглядала і разила кождого. Попереду ступала пані капельмайстрова з булавою в руцї з такою ґрандецою, що неодин тамбурмайор з наполеоньских часів мусів із завистї навіть в гробі перевернути ся. За нею ішли музиканти, що вигравали на трубах та всїляких инших дутих інструментах і ставили при тім так остро ноги мов би які пруські підофіцири. Ба, наконець машерують женщини з великими тяжкими бубнами, а порушають ся так, як тоті ляльки на дротиках в театрі маріонеток. Досить не по войсковому ступає за тою музикою гурток наймлених мужеских музикантів. Наконець ідуть рядами по три або чотири всї тоті женщини, що домагають ся для жіноцтва права голосованя. Всї з них, що ідуть боками, несуть фіолетно-біло-зелені стяги, бо музика і множество ліктів сукна належить в Анґлїї конче до того рода походів. Коли придивити ся близше тому походови, то видко в нїм неодного хорошого молодого рекрута, котрий ступає ще досить несьміло до борби против мужескої самовласти, але єсть в нїм і богато старих, так сказати би, посивілих борців в борбі з мужчинами, головно же з полициєю за права жіночі, а вже найбільше за загальне право голосованя для жіноцтва. По їх сьвітячих очах і затиснених губах можна пізнати, з якою то завзятостию ступають они до борби.

Нараз зачинають всї видцї патягати голови, бо тепер надходить найважнїйша часть походу: Високо на кони сидить хорошенький їздець з румяним личком і синими очима, має на собі панцир і зелїзні рукавички, то лицар в парадним уніформі, але хто знає, чи не налякав би ся він миши. За лицарем яких трийцять молодих біло убраних дївчат з фіолетно-біло-зеленими лентами тягне карету. Видцї на улици подають собі з уст до уст: то пані Панкгурет, проводирка тих женщин, що борють ся за право голосованя для жіноцтва. Она, з лиця дуже блїда, сидить поважно, але по нїй видко, що она більше привикла до тихої роботи при лямпі, як до уличних заворушень. Коло неї сидить молодша, елеґантно убрана, усьміхнена дама. То пані Патриция Вудлюк, котра дожила слави мучениці за справу жіночу, бо відсидїла три місяцї в арештї, де спала на твердім танчанї і живила ся „пуж-

— В сенаті заявив він, що правительство не було би забирало ся до релїґійного питаня, коли би не мало певности, чи зможе его розвязати. Акция правительства звернена не против релїґійних чувств, але одиноко лише против клерикалїзму.

Минувшого року ходили поголоски про якісь непорозуміня і напружені відносини між Росиєю і Японією і були навіть вже такі, котрі предвиджували близькість нової війни між тими обома державами. Однако від того часу минули цілі місяці і війни нема; противно обі держави увійшли з собою в порозуміне і коли справи пійдуть дальше тою дорогою, готово прийти до правдивого союза межи недавними ворогами. Для обох сторін такий союз буде користний, але заплатити за него будуть мусїли Хіни. Російско-японьска дружба то конець панованя хіньского в Манджуриї і як доносять урядові токійскі часописи, Росия і Японія порозуміли ся в той спосіб, що Японія буде мати вільну руку в Манджуриї, а за то полишить Росиї свободу діланя в Монґолії. Ті вісти дуже затревожили хіньске правительство, а також і Сполучені Держави занепокоїли ся тим і з підозрінєм глядять на Японію як на грізного суперника на поли торговлї у всхідній Азиї.

Новинки.

Львів, дня 6 липня 1910.

— **Візитация шкіл.** II. Віцепрезидент кравової ради шкільної др. Дембовский відбув минувшого тиждня інспекцийну подорож в коломийскім повіті. В Коломиї п. Віцепрезидент взяв участь в шкільнім богослуженю і побув довший час в польскій і рускій ґімназиї, де злюстрував всї убікациї і приймав представлене учительского збору, дальше звідав школу деревного промислу, виділову школу ім. Ядвиґи, де зібрали ся директори і директорки та управителї і управительки міських шкіл, лїцей Уршулянок, відтак парк шкільної молодіжи ім. Скупневича, кілька инших шкіл, бурс і т. п., а в бюрі староства приймав зголошуючих ся інтересентів. Опісля в товаристві адмінїстрацийного референта, старости Несьоловского об'їхав кільканацять сїльских шкіл в повітї, щоби побіч стану розслідити поступи будови нових шкільних будинків, які ставлять тепер в тім повітї при помочи кравового фонду шкільного.

— **Анкета в справі женьских лїцеїв.** Оногди рано розпочала ся у Львові під проводом віцепрезидента кравової ради шкільної дра Дембовского анкета в справі евентуальної реформи женьских лїцеїв. В анкеті беруть участь крім кравєвих інспекторів директори шкіл, а також представителї учительства. Предметом нарад є квестіонар, предложений всїм кравєвим радам шкільним міністерством просьвіти на тему, чи і о скілько вимагає ревізиї обовязуючий тепер провізоричний статут і науковий плян женьских лїцеїв та чи не треба би вимагати від женьских учительских сил, занятих научанєм в лїцеях і маючих вимагану для тих шкіл учительску кваліфікацию, висшої кваліфікациї такої, яку мають учителї мужеских середних шкіл.

— **Памятник Шевченка.** Полтавска ґубернска земска управа повідомила голову обєднаного комітету в Київі, що Шевченковвго фонду на памятник Т. Шевченкови при полтавскім земстві зібралось 3.800 карб. 49 коп. готівкою і 22.000 карб. в процентових паперах.

— **В руский ґімназиї в Перемишли** зголосило ся перед феріями до вступного іспиту до I кляси 115 хлопців, а зложило іспит 105.

— **З Ярослава.** Дня 8 липня 1910 о год. 10 рано відбудуть ся II. загальні збори філії тов. госп. „Сїльский господар“ в Ярославі в домі тов. „Родина“ при ул. Любельскій ч. 7, на які уклінно Виділ запрошує. На порядку дневнім дуже важні справи. — За Виділ: *о. Ф. Подолиньский*, голова. *Юрий Шумский*, секретар.

— **В справі реґуляциї ріки Сьвічи** відбудуть ся водно-правні доходженя разом з експропріяцийною розправою в Підберезу і Ґовїві дня 25 липня с. р. та розпічнуть ся о 10 год. перед полуднем обходом маючого урегуловати ся простору. Комісия збере ся в Підберезу над Сьвічею при кільометрі 44·0. Виказ ґрунтів, котрі мають бути вивласнені разом з плянами будуть виложені в урядї громадскім в Підберезу а проект в старостві в Долинї почавши від 6 липня 1910 через 14 днів до перегляду. Закиди против проекту взглядно против вивласненя можна вносити до 14 днів на руки ц. к. староства в Долинї або при комісиї на місци. Пізнїйше внесені закиди не будуть увзглядненї.

— **Репертуар руско-народного театру в Теребовли і Грималові** під дирекциєю Йосифа Стадника.

В четвер, дня 7 с. м. послідне представлене „Маріїка“, ческий народний образ зі співами в 5 діях Мрштіка.

В Грималові: саля „Польского Дому“ початок 8 вечером.

В середу дня 6 с. м. „Маруся Богуславка“, історичний образ в 5 діях зі співами і танцями М. Старицкого.

— **Філїя товариства педаґоґічного в Бучачи** приймє до бурси на слїдуючий рік шкільний до 50 учеників під слїдуючими условіями: 1. Родичі питомця мусять бути членом товариства.—2. Оплата місячна з гори лише готівкою 25 кор., питомцям спосібним а убогим, на підставі сьвідоцтва убожества, може бути знижена оплата. — 3. Крім оплати належить при вписї заплатити на інвентар 2 кор. і на пранє 5 кор. — 4. Питомець мусить мати: шапку, плащ, 2 убраня, 2 пари чобіт, сінник, подушку, ковдру, коцик, 3 простирала і по 6 з кождого біля. — 5. Поданя, заосмотрені сьвідоцтвами шкільним та лїкарским, належить вносити на руки о. Девиса Нестайка, пароха в Бучачи до 1 серпня. — Виділ.

— **Іспит зрілости** в ц. к. учит. жень. семинариї у Львові приватисток відбув ся під проводом Радника Двора п. Ал. Барвіньского від 1 до 14 червня с. р. До іспиту приступило 51 приватисток, з котрих одну усунено задля недостачі вимаганого законом віку. Сьвідоцтво зрілости з відзначенєм одержало 5 (з поль. викл. яз.), сьвідоцтво зрілости з поль. викл. яз. 21, з поль. і руск. викл. яз. 2, репробовано на рік 8, признaчено по попр. іспиту з одного предмету по феріях 14. Зрілими признані: Давидович Мария (п.), Домбровска Єлена (р.), Вельцль Мария (п.), Вісталь Евгенія (п.), Вісьнєвска Софія (п.), Гродкі Иоанна (відзн. п.), Гродкі Вікторія (р.), Гавтман Я-

---

денними“ харчем, з котрого що найменше половина Льондону була би рада, коби лиш его що дня мала. П. Вудлюк в своїй завзятости обидила пана міністра і могла була заплатити грошеву кару; але она волїла стати мученицею і діждала ся тепер того, що еї в сїм поході обвожено по місті. Похід сей замикали самоїзди, украшені цьвітами, в котрих їхали панове з так само поперевішуваними через плече фіолетно-біло-зеленими лентами.

Для чужинця можуть бути такі походи в Льондонї цікаві й поучаючі. Насамперед они показують, що Англїйцї навіть поважним справам люблять надавати неконче поважної поверховности, але не видять в тім нїчого сьмішного. Музиканти в спідницях, лицар з рожевим личком та й цїлий той похід, викликали би в инших містах лиш посьміховиско, а тут люди на то поважно дивлять ся. А відтак устроюванє таких походів без попередного повідомленя публики в ґазетах а передовсїм без повідомленя полїциї і еї призволеня можуть служити за доказ, який панує в Льондонї публичний порядок і як вирозумілою єсть не лиш льондоньска публика але й полїция, та як они уміють удержати порядок в місті. Многі тисячі людий тиснуть ся на тротоарах, рух возів, якого більшого нема нїгде в сьвітї, на якийсь час затамований а мимо того все відбуває ся як найспокійнїйше, без всякої перешкоди, можна би сказати: без нїякого прикрого слова. Полїцаї, що ідуть побіч походу, роблять то більше з приятности як задля удержаня порядку, котрий люди і без них удержують. Нехай би так хтось в якімсь иншім місті устроїв такий похід без повідомленя і дозволу полїциї! Річ певна, що тоді не обійшло би ся не лиш без численних арештовань але й без проливу крови. Се взагалї характеристичне для анґлїйских відносин, що анґлїйскі власти державні не старають ся, як то діє ся в инших державах, спиняти і душити всякі прояви хоч би й дуже неприхильних для него думок і поглядів в народі.

*

Сьвіт хоче, щоби его дурити — каже стара латиньска приповідка; а коли вже в кождім великім місті повно мантіїв і дурисьвітів, то в Льондонї певно їх найбільше. Анї публика анї полїция з цїлою армією своїх тайних агентів не в силї дати собі з ними ради. Але бо й хитро беруть ся декотрі з них до дїла. В Льондонї суть деякі ґазети, котрі спец722иально звертають увагу на тих дурисьвітів і для остереженя публики оголошують що року спис тих, що займають ся мантїйствами на великі розміри.

До таких належать передовсїм т. зв. побожні і добродії людскости. Суть то розбишаки, котрі визискують передовсїм широкі верстви найбіднїйших людий. Они основують нїби то заведеня для бідних дїтий, для сиріт і калїк, для глухо-нїмих і слїпих і збирають на ту цїль гроші а щоби їм лекше їх інтерес удавав ся, перебирають ся за сьвящеників, ба навіть за епископів і витуманюють від легковірних иноді навіть великі суми. Так н. пр. всадили перед кількома роками до криміналу якогось „епископа“ Мек Лягґлена, котрий основав був „вертеп для малих дїтий“, „пристановище для глухо-нїмих хлопців“, „пристановище для калїків“ і „товариство для запомоги бідних“. Отже сей чоловіколюбець основав був аж чотири добродійні інституциї а полїция якось не хотїла пізнати ся на его добродійности і замкнула его до криміналу. Мек Лягґлен служив спершу в анґлїйскім войску а відтак пристав до ватаги самозваних епископів, котрі з него зробили також епископа і він ходив по домах та збирав гроші на згадані інституциї. А люди давали тим більше, що їх заохочувало до того духовеньство, котре згаданого дурисьвіта уважало дїйстно за справедшного епископа. Иншим разом знайшов ся був якийсь „доктор“ Нолян, котрий основав був „пристановище для хлопців сиріт“; він приймив був кількох хлопців до свого заведеня, справив їм мундури а відтак посилав їх збирати гроші для заведеня а поправдї для пана управителя того заведеня. — В грудни торік засуджено на шість місяців криміналу дві женщини, що збирали гроші на домівку для дївчат сиріт, котрі взяли були на удержанє двоє дїтий і в страшний спосіб їх мучили. — Якесь „товариство для бідних дїтий“ збирало річно 60- до 80.000 корон а грішми тими дїлили ся „основателї“ сего товариства.

До другого рода льондоньских дурисьвітів належать тоті „соромливі“ жебраки, котрі розписують листи до богачів і високо поставлених осіб. Між ними можна знайти всїляких специялїстів. Так якийсь пан Бакстер слїдив пильно за новоженцями і складав їм свої найщирійші желаня а зараз по тім, покликуючись на то желанє, просив о якусь милостиню. Якийсь Кравфорд удавав знов жену, що небавком сподїває ся стати матірю і длятого просить о запомогу. Бувають навіть „поети“, котрі замовляють собі або таки й самі укладають поезиї, дають друкувати а відтак розсилають їх, кому попаде ся, з тим, щоби їм за то прислати відповідну запомогу „для бідного поета“.

(Дальше буде).

двига (п.), Козель Цецилія (п.), Кучка Мария (п.), Кучка Елена (п.), Маньковска Мария (відзнач. п.), Моравска Мария (п.), Мурин Ярослава (п. р.), Мюллер Емілія (п.), Нементовска Ольга (з відзн. п.), Паппіюс Анеля (п.), Романовска Станіслава (п.), Рудницка Стефанія (п. р.), Руцка Елена (п.), Ржепецка Мария (з відзн. п.), Сабат Ольга (п.), Скалецка Софія (з відзн. п.), Слявічек Елена (п.), Терлецка Софія (п., Тишковска Антонина (п.), Щуровска Мария (п.), Яцкевич Елена (п.).

— **Школа імени козачки Розумихи.** Ґр. Каміль Розумовский, що живе постійно в Австриї, в маєтности Шенштайн коло міста Опави на Шлеску, повідомив козелецку повітову земску управу, що хоче купити в селї Леметах землю, котра належала колись до єго прабабки Натальки Розумихи, бо хоче на сім дорогім єго родинї місци побудувати народну школу. На купно землї і будову школи ґр. Розумовский жертвує 7.000 рублїв. В своїм листї висловив він бажанє, щоби, коли підчас будови школи знайдуть в земли стародавні гроші або якісь річи, що дуже можливе, то щоби все те прислано єму. Крім того ґр. Розумовский домагає ся, щоби в школї уставлено таблицю з таким написом: „На сім місци в стародавні часи стояла хатина козачки Наталки Розумихи. Тут родились: останній гетьман України ґр. Кирило Григорович Розумовский і єго славнозвістний брат Олексій Григорович Розумовский, фельдмаршал і полковник, єґермайстер імператорскої Величности Цариці Імператриці Елисавети Петровни. На добрий спомин ся школа збудована праправнуком Розумихи, К. Л. Розумовским, що живе за границею“.

— **Виділ Товариства філії „Просьвіта“** в Новім Санчи подає до відомости, що з днем 1. вересня 1910 р. знайде поміщене в „Українсько-рускій Бурсї“ в Новім-Санчи більше число учеників греко-кат. обряду і рускої народности, учащаючих до шкіл в Новім Санчи, почавши від III. кляси школи народної за місячною оплатою найменше по 20 корон. Питомець дістане в бурсї мешканє, опал, поживу, сьвітло, пранє і належитий догляд, зате мусить мати безусловно власне біле, а іменно: 6 сорочок, 6 пар штанів, 3 простирала, 6 ручників, 6 хусточок, 6 пар шкарпиток або онучок, ковдру або коц, дальше 2 пари чобіт, одежу лїтну і зимову і власні книжки. Без того не буде ученик до Бурси принятий. До подань, котрі належить вносити найдальше до дня 15-го серпня 1910 р. до Виділу філії „Просьвіти“ в Новім-Санчи, треба долучити сьвідоцтво шкільне і сьвідоцтво убожества. Отець (мати або опікун) питомця мусить бути членом філії „Просьвіти“ в Новім Санчи, а крім того зложити декляряцию що-до висоти місячної оплати. Від вношеня подань не вільні дотеперішні питомці „Українсько-рускої Бурси“ в Новім-Санчи.

— **Пачкарство на велику скалю.** В місцевости Чорна над російскою границею арештовано 30 пачкарів. Найдено при них товарів на 30.000 корон. Як виказує слїдство, пачкарство в тій місцевости процвитає від давна завдяки помочи перекуплених салдатів.

Телеґрами.

Віден 6 липня. Німецкий союз народний мав вчера засїданє, на котрім обговорювано події в комісиї буджетовій і одноголосно похвалено поведенє посла Кіяріого.

Віденъ 6 липня. „Politische Korresp.“ доносить, що міністер заграничних справ ґр. Еренталь удав ся до Чех до своїх посїлостий, а відтак виїде на кілька тижднів лїчити ся до Мариєнбаду.

Константинополь 6 липня. На вчерашнім принятю дипльоматичнім турецкий міністер справ заграничних звернув увагу опікунчих держав на воєнні приготовленя Греції.

Париж 6 липня. Правительство постановило потягнути чужинців жиючих у Франциї до войскової служби з виїмкою дипльоматів і консулярних урядників.

Цїна збіжа У Львові.

дня 5-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·20	до	10·40
Жито	7·—	„	7·20
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7·10	„	7·30
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80

Курс львівский.

Дня 28-го червня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	679·—	685·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	556·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	578·—	586·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц.	99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·10	94·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·30	94·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль „ 4% по 200 К.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·50	94·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	93·50	94·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	64·50	68·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	38·25	42·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	70·—	76·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	28·60	32·60
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.